

A Magyar Köztársaság nevében!

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Bérczes László ügyvéd által képviselt **F. P. Kft. (...)** **felperesnek** dr. Várnai Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **K. F. Korlátolt Felelősségű Társaság "f.a." (...)** **I.r.** és a dr. Uzsoky Ágnes ügyvéd (...) által képviselt **V. Korlátolt Felelősségű Társaság (...)** **II.r. alperesek** ellen **szerződés érvénytelenségének megállapítása** iránt a Fővárosi Bíróságnál 22.G.41.020/2006. szám alatt indított perében a Fővárosi Ítéltábla 2008. január 10-én kelt 11.Gf.40.391/2007/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 11.Gf.40.391/2007/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek 15 napon belül 300.000 - 300.000 (Háromszázezer-Háromszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá térítsen meg az államnak - az illetékes adóhatóság külön felhívására - 2.430.000 (Kettőmillió-négyszázharmincezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított és a felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából jelentős tényállás szerint a Budapest ...

kerületben lévő belterületi, ... hrsz-ú, 11374 m² nagyságú beépítetlen ingatlan a F. Kft. tulajdonában állt, majd az ingatlan tulajdonjogát 2000. december 21-én a felperes Kft. szerezte meg, vagyonbevitel címén. A felperes az ingatlan tulajdonjogát 2003. december 1-én létrejött adás-vételi szerződés alapján átruházta a jelen per I.r. alperesére, a K. F. Kft-re. Az adás-vételi szerződésben a felek az ingatlan forgalmi értékét - az apportálási értékkel egyezően - 142.325.000 Ft összegben határozták meg. Az ingatlant 2003. szeptember 11-től kezdődően a F. E. Kft. javára 8.500.000 Ft és járulékai erejéig jelzálogjog terhelte, s ugyanezen összeg erejéig a II.r. alperes jogosult javára 2005. október 21-től zárlatot jegyezték be az ingatlanra. Ezen felül az adóhatóság javára 2004. február 16-tól végrehajtási jogot jegyezték be az ingatlanra 89.191.449 Ft és járulékai erejéig.

Az I.r. alperessel szemben felszámolási eljárás indult 2005. szeptember 10-i kezdő időponttal, melynek során hét hitelező által határidőben bejelentett és a felszámoló által nyilvántartásba vett hitelezői igények összege 89.369.045 Ft. A felperes határidőben bejelentett és a felszámoló által nyilvántartásba vett igénye "d" kielégítési kategóriában 34.427.188 Ft, míg "f" kielégítési kategóriában 100.000 Ft.

A perbeli ingatlan tulajdoni lapjának harmadik részére 2006. március 29-i hatállyal feljegyzésre került a felszámolási eljárás megindítása, s ettől az időponttól kezdődő hatállyal a jelzálogjogot, zárlatot, valamint végrehajtási jogot törölték.

A felszámoló a fent részletezett ingatlan felszámolási eljárásban történő értékesítése érdekében 2006. márciusában "döntést előkészítő szakvéleményt" szerzett be, melyben a szakértő "a legkisebb kikiáltási ár" összegét bruttó 80.000.000 Ft-ban javasolta megállapítani. A felszámoló a Céglap ... számában tette közzé az árverési hirdetményt, melyben kikiáltási árként 79.000.000 Ft-ot jelölt meg (ez tartalmazta a 20 %-os általános forgalmi adót is). Az árverés megkezdésekor kötelezően befizetendő előleg összegét 4.000.000 Ft-ban határozta meg. Ezen túlmenően a hirdetmény tartalmazta az árverés lebonyolításával kapcsolatos és a jogszabályban megkívánt adatokat is.

A felszámoló 2006. május 3-ra hitelezői értekezletet hívott össze, amelyen a megjelent hat hitelező rendelkezésére bocsátotta az adós tevékenységét záró mérleget, a nyilvántartásba vett hitelezők jegyzékével együtt. A megjelentek közül négyen - köztük a felperes is - 2006. május 9-én hitelezői választmányt alakítottak, majd az e napon készült jegyzőkönyvben foglalt 2/2006./V.9./ választmányi határozatban rögzítették azt az álláspontjukat, hogy az I.r.

alperes adós perbeli ingatlanának az árverési tájékoztatóban meghatározott kikiáltási ára csak töredéke a piaci árnak. Az ingatlan értékesítése ezen az áron ellentmond a felszámolási vagyonba tartozó vagyontárgyak lehető legmagasabb áron történő értékesítése követelményének. Rögzítették, hogy az árverés megtartása ellen kifogást kell előterjeszteni, kérni kell a felszámolót, hogy az ingatlant az árverési tájékoztatóban szereplő időpontban és áron ne értékesítse. A hitelezői választmány elnöke a 2006. május 11-én kelt és a felszámolási eljárást lefolytató bírósághoz 2006. május 17-én érkezett beadványában bejelentette a választmány megalakulását. Ugyanezen a napon a felszámoló részére küldött levelében közölte, hogy a választmány a meghirdetett kikiáltási árat nem tartja elfogadhatónak. Utalt arra, hogy a felszámolási vagyon ilyen áron történő értékesítése súlyosan sérti a hitelezők érdekeit, ellentmond a felszámolási eljárásról szóló törvény 49. § /1/ bekezdésében leírt kötelezettségnek, ezért "az árverést a hitelezői választmány véleménye szerint nem szabad megtartani, a hitelezői választmány kéri a felszámolót, hogy az árverést ne tartsa meg". A levélben közölte azt is, hogy a választmány tudomása szerint annak a területnek a szabályozási terve, ahol a kérdéses ingatlan is fekszik, várhatóan 2006. év végén kerül jóváhagyásra, ezért a választmány ezt követő időszakra javasolta kitűzni az árverést.

A felszámoló a 2006. május 19-én kelt válaszlevelében azzal érvelt, hogy az ingatlan értékesítését a Csődtörvény rendelkezéseinek megfelelően készítette elő és hirdette meg. A forgalomban elérhető legmagasabb ár a nyilvános árverés leütési ára lesz, mert ezt a piaci érdeklődés, kereslet fogja meghatározni. Hangsúlyozta, hogy az értékesítést a felszámolási eljárás közzétételétől számított 120 napon belül meg kell kezdenie és ezt az intézkedést a jelzálogjoggal biztosított "b" kategóriás hitelező is kifejezetten igényelte. Tájékoztatást adott arról is, hogy a hitelezői választmánynak az adás-vételi szerződéssel kapcsolatos észrevételezési joga lesz, illetőleg a szerződést a Cstv. 49. § (5) bekezdése értelmében lehet keresettel megtámadni az ott írt törvényi feltételek fennállása esetén.

A 2006. május 30-án közjegyző által készített jegyzőkönyv tartalma szerint az árverésen két gazdálkodó szervezet jelent meg, melyek képviselőjében ugyanaz a személy járt el és ők a helyszínen készpénzben befizették az árverési előleget. Rögzítette továbbá a jegyzőkönyv, hogy a felszámoló nem kapott értesítést a felszámolási ügyben eljáró bíróságtól a kifogásokkal kapcsolatos bírósági intézkedésekről. A felszámoló az árverést lefolytatta, majd a kikiáltási ár többszöri leszállítását követően megállapította, hogy a II.r. alperes 40.500.000 Ft bruttó árat ajánlott, melyet elfogadva a felszámoló az I.r. alperes nevében a II.r. alperessel adás-vételi szerződést kötött.

A felperes 2006. május 24-én terjesztett elő kifogást a Fővárosi Bírósághoz, sérelmezve a felszámoló ingatlanértékesítéssel kapcsolatos intézkedéseit és kérte az értékesítés felfüggesztését, illetőleg a felszámoló intézkedésének a megsemmisítését (ugyanebben a tárgybán az adós ügyvezetője, a választmány elnöke és további három hitelező is kifogást terjesztett elő). A felszámolási eljárást lefolytató bíróság a 2006. május 31-én kelt 13.Fpkh.01-2006-000138/3. számú végzésében a felszámoló ingatlanértékesítéssel kapcsolatos intézkedéseit felfüggesztette. A felszámoló azonban 2006. június 2-án bejelentette a bírósághoz, hogy a felfüggesztő határozat 2006. május 30-án 13,15-kor telefaxon érkezett a részére, erre az időpontra pedig az adás-vételi szerződés aláírása megtörtént. A felszámolási eljárást lefolytató elsőfokú bíróság 2006. június 14-én kelt végzésével a kifogás tárgyában indult eljárást megszüntette. A megszüntető végzés ellen benyújtott fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2007. március 20-án kelt 15.Fpkf.44.358/2006/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzését helybenhagyta. A jogerős végzés indoka az volt, hogy a felszámolási eljárás során benyújtott kifogás tárgyában a bíróság a Cstv. 51. § /3/ bekezdésében meghatározott jogkövetkezményeket csak az adás-vételi szerződés megkötéséig alkalmazhatja, mert ezt követően - tekintettel a felszámolási ügyben félként nem szereplő vevő érintettségére - az érdeksérelem csak perben orvosolható.

Az alperesek a 2006. május 30-án aláírt adás-vételi szerződés 3. pontjában úgy rendelkeztek, hogy a II.r. alperes által fizetett árverési előleget foglalónak minősítik. A vevő a szerződés aláírásával egyidejűleg kifizetett még 4.100.000 Ft-ot, míg a fennmaradó 32.400.000 Ft vételár megfizetésére a szerződés aláírását követő 30 napon belül volt köteles azzal, hogy "a fizetési határidő a hitelezői választmány jelen értékesítésre vonatkozó esetleges kifogására tekintettel változhat". A szerződés 5. pontjában rögzítették, hogy a felszámolási eljárás megindításának ténye bejegyzésével együtt a földhivatal a végrehajtási jogokat, zárlatot törölte. Az adás-vételi szerződésben a tulajdonjog átruházása a vételár kifizetéséig jogfenntartással történt.

A II.r. alperes 2006. augusztus 2-án megfizette a fennmaradó 32.400.000 Ft összegű vételár hátralékot az I.r. alperes részére. Erre tekintettel az I.r. alperes 2006. augusztus 5-én hozzájárulását adta a II.r. alperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartása történő bejegyzéséhez, a II.r. alperes a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet benyújtotta a földhivatalhoz, ahol az széljegyzésre került.

A felperes 2006. június 21-én indított pert az alperesekkel szemben a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. Módosított keresetét elsődlegesen a Cstv. 49. § /2/ és /5/ bekezdéseire alapította, arra hivatkozva, hogy a felszámoló a hitelezői választmány írásba foglalt, határozott tartalmú felhívása ellenére tartotta meg az árverést. Másodlagosan a Ptk. 200. § /2/ bekezdésében foglaltakra hivatkozva kérte annak megállapítását, hogy az alperesek között létrejött szerződés jogszabályba ütközik, illetve azt jogszabály megkerülésével kötötték. E körben azzal érvelt, hogy az I.r. alperes, illetőleg annak felszámolója a Ptk. 4. §-ában rögzített jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütköző magatartást tanúsított a szerződés megkötésekor, amikor figyelmen kívül hagyta a hitelezői választmány akaratát. Másrészt az adás-vételi szerződés 5. pontjának - az ingatlan-nyilvántartásból törölt zárlatra vonatkozó - rendelkezése a bírósági végrehajtásról szóló törvénynek a bíróság által elrendelt zárlat törlésére vonatkozó szabályai megkerülésével került rögzítésre.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Elsődlegesen a kereset elkésettségére hivatkoztak. Másodlagosan azzal védekeztek, hogy a szerződés megtámadására a Cstv. 49. § /5/ bekezdése alapján kizárólag az értékesítés formáira és a közjegyző igénybevételével kapcsolatos, a Cstv. 49/A. és 49/B. §-aiban foglalt rendelkezések megsértése esetén van lehetőség, a Cstv. 49. § /2/ bekezdésének megsértése nem ad alapot a szerződés megtámadására.

Harmadlagosan arra hivatkoztak, hogy a hitelezői választmány megalakulására vonatkozó bejelentés nem felelt meg a Cstv. 5. § /4/ bekezdésében meghatározott előírásoknak, ezért a választmány nem hozhatott jogszerű határozatot az értékesítés elhalasztásáról. Másrészt a Cstv. 49. § /2/ bekezdése alapján az értékesítés elhalasztása csak a választmány kifejezett rendelkezése esetében kötelező, ilyen rendelkezést pedig nem tett a választmány.

Álláspontjuk az volt, hogy a felszámoló a Csődtörvényben előírtaknak megfelelően járt el az ingatlan értékesítése során, az alperesek közötti szerződés pedig a Vht. zárlatra vonatkozó szabályai megsértése nélkül jött létre.

Az elsőfokú bíróság a keresetet mindkét jogcímen alaptalannak ítélte és elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II.r. alperesnek egyenként 1.200.000 Ft perköltséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 900.000 Ft illetéket.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest, hogy az alpereseknek 15 napon belül fizessen meg egyenként 600.000 Ft másodfokú perköltséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 900.000 Ft feljegyzett másodfokú eljárási illetéket. A Cstv. 49. § /2/ és /5/ bekezdésére alapított elsődleges kereseti kérelem körében a bíróság jogerős döntését azzal indokolta, hogy a Cstv. 49. § /5/ bekezdésében a törvényhozó csak szűk körben kívánta biztosítani a megtámadási jogot. Nem bármely, a Csődtörvényben foglalt rendelkezés megsértése, hanem kizárólag az értékesítés formáira és a közjegyző igénybevételeire vonatkozó rendelkezések mellőzése esetére biztosít külön megtámadási lehetőséget, rövid jogvesztő határidővel. A Cstv. 49. § /2/ bekezdése arról rendelkezik, hogy az értékesítést - ha a választmány ettől eltérően nem rendelkezik - a felszámolás közzétételének időpontjától számított 120 napon belül kell megkezdeni. E rendelkezés nem tartozik a Cstv. 49. § /5/ bekezdésében szabályozott rendelkezések körébe, ekként annak megsértése a szerződés megtámadására nem szolgál alapul. Ebből következően a felperes elsődleges keresetének elbírálása szempontjából nincs jogi jelentősége annak, hogy a választmány megalakulása és annak bejelentése megfelelően megtörtént-e, továbbá, hogy a választmány határozata az általános szabályként megfogalmazott értékesítési kezdő időponttól eltérő rendelkezésnek minősül-e.

A felperes másodlagos - a Ptk. 200. § /2/ bekezdésére alapított - kereseti kérelme körében vizsgálta, hogy a szerződés jogszabályba ütközése, illetőleg jogszabály megkerülésével történt megkötése megállapítható-e. Arra a következtetésre jutott, hogy a felperes keresetösségi jogát jogi érdekeltisége - a nem vitatott hitelezői minősége - egyértelműen megalapozza. A Cstv. 49. § /2/ bekezdése azonban nem rendelkezik arról, hogy az értékesítés megkezdéséhez választmányi hozzájárulás, egyetértés szükséges. Ebből következően a felszámoló azzal a magatartásával, hogy a választmány kérése ellenére folytatta az értékesítési eljárást és azt nem halasztotta el, nem cselekedett a Cstv. 49. § /2/ bekezdésébe ütköző módon. E jogszabályhelybe ütközés okán előterjesztett megtámadási keresetet ez okból találta alaptalannak. Megjegyezte azonban, hogy mindez nem jelenti azt, hogy a bíróság a felszámoló elleni esetleges kártérítési perben a felszámoló eljárásnak körülményeit és eredményét terhére ne értékelhesse, ha a Cstv. 54. §-ban foglalt - kártérítési felelősséget megalapozó - törvényi tényállás bizonyítást nyer.

A Ptk. 4. §-ának megsértésére alapított kereset elutasítását a jogerős ítélet azzal indokolta, hogy a Ptk. 4. §-ának /1/ bekezdése egy alapelvet fogalmaz meg. E szerint a polgári jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően, kölcsönösen együttműködve

kötelesek eljárni. Egy polgári jogi szerződés azonban abban az esetben értékelhető a Ptk. 200. § /2/ bekezdése alapján jogszabályba ütközőnek, ha ezt valamelyik polgári jogi norma kifejezetten kimondja, vagy a szerződés tárgya tiltott. A jóhiszeműség és tisztesség alapelvének megsértéséhez a Ptk. nem fűz kifejezetten semmisségi jogkövetkezményt. Még lényegesebbnek tekintette azonban a bíróság azt a tényt, hogy a perbeli esetben a felperes valójában nem is a szerződő fél, az I.r. alperes gazdálkodó szervezet (eladó) eljárását, hanem a felszámolónak mint képviselőnek a felszámolás során tanúsított magatartását kifogásolta. A felszámolónak a szerződéskötés során tanúsított azt a felszámolói magatartását, amelyre a felperes keresetében hivatkozott, a csődtörvény 54. §-a alapján kell értékelni. A felszámoló egy ellene indított kártérítési perben hozott marasztaló határozat alapján tartozhat helytállni a hitelezők felé, ha a felszámolás során tanúsított felróható magatartásával kárt okozott. A bíróság alaptalannak találta a Vht. zárlattal kapcsolatos rendelkezései megkerülése okán előterjesztett keresetet is. E körben kifejtette, hogy az ingatlant terhelő jogok és tények tekintetében - akár rosszhiszeműen, akár szándékosan - adott téves tájékoztatás nem vonhatja maga után a semmisség jogkövetkezményét. Emiatt a szerződő fél az adott eljárás keretében a jogszavatossági igényét érvényesítheti.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének helyt adva, az alperesek által kötött adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság utasítását kérte az eljárás folytatására.

A Cstv. 49. § /2/ bekezdésének megsértésére alapított elsődleges kereseti kérelmének elutasítását, ennek a jogerős ítéletben kifejtett indokait a továbbiakban nem vitatta. Állította azonban, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértéssel állapította meg, hogy a Ptk. 4. §-ának /1/ bekezdésében meghatározott alapelv megsértése nem alapozza meg a semmisséget.

Álláspontja szerint amennyiben a felszámoló az adós gazdálkodó szervezet képviselőjeként jár el, úgy jogsértő magatartása - a perbeli esetben a Ptk. 4. §-ában foglalt alapelv megsértése - nem kizárólag a Cstv. rendelkezéseinek alkalmazását vonják maguk után, hanem megállapítható a Ptk. 200. § /2/ bekezdése szerinti semmisség is.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérték. Egyetértettek a jogerős ítéletben kifejtett azzal a jogi állásponttal, mely szerint a Ptk. 4. §-ában

megfogalmazott alapelvek megsértéséhez a Ptk. nem fűz semmisségi jogkövetkezményt. E mellett azonban hangsúlyozták, hogy az I.r. alperes egyrészt jogszerűen járt el az ingatlan értékesítése során. Másrészt a felszámoló és a hitelezői választmány közötti jogviszonyt a Cstv. 5. § /1/ bekezdés a) pontja, 49. § /1/ bekezdése és 46. § /3/, /6/ bekezdései tartalmazzák. A jogviszonyuk során a felszámolónak is nyilvánvalóan a Ptk. 4. §-ában megfogalmazott alapelvek szerint kell eljárnia. Az ingatlan értékesítési eljárásával kapcsolatban azonban a felszámoló és a hitelezői választmány között nem áll fenn jogviszony, egyik felet sem illeti jogosultság, nem terheli kötelezettség, így az alapelvek megsértése sem valósulhat meg a felszámoló eljárása folytán, az I.r. alperes oldalán.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján, a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek értelmében nem érintette a Cstv. 49. § /2/ bekezdésének megsértésére alapított kereseti kérelem jogerős elutasítására vonatkozó rendelkezést.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felülvizsgálati bíróság megállapítása szerint a jogerős ítélet helyes jogértelmezéssel jutott arra a jogi következtetésre, hogy a Ptk. 4. § /1/ bekezdésében megfogalmazott alapelv megsértéséhez a Ptk. nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét. Ezért ha az lenne megállapítható, hogy az alperesek ebbe az alapelvbe ütköző módon kötötték meg a perbeli adás-vételi szerződést, a felperes által hivatkozott Ptk. 200. § /2/ bekezdése alapján akkor sem lenne megállapítható az adás-vételi szerződés semmissége.

A törvény kötelező érvényesülést kívánó szabályával ellentétes szerződés akkor érvénytelen, ha ennek jogkövetkezményeként a semmisséget maga a jogszabály kimondja.

A Ptk. 4. § /1/ bekezdése a polgári jogviszonyban résztvevő felek egymással szemben történő eljárásának alapvető szabályát fogalmazza meg. E rendelkezés a jogviszonyban résztvevő személyek magatartására állapít meg egy etikai mércét és általános elvként - tehát eltérő szabály hiányában - az adott helyzetben általában elvárható magatartás tanúsítását kívánja meg a jogviszonyban résztvevő felektől.

Ezzel szemben a felperes, mint az I.r. alperes hitelezője, a szerződéses jogviszonyon kívül álló harmadik személyként sérelmezi a szerződésben részes egyik fél, az adós felszámolójának, mint az adós törvényes képviselőjének magatartását. Tartalmilag a felperes azt kifogásolja, hogy az I.r. alperes képviselője, a felszámoló eljárása során figyelmen kívül hagyta a felperes, mint hitelező,

illetve az általa képviselt hitelezői választmány méltányolható érdekeit. A jogerős ítélet helytállóan mutatott rá arra, hogy ezt a jogi helyzetet a Cstv. 54. §-a, mint speciális szabály rendezi akként, hogy a felszámoló a felszámolás során az adott helyzetben általában elvárható gondossággal köteles eljárni. Kötelezettségeinek megszegésével okozott kárért a polgári jogi felelősség általános szabályai szerint felel (Ptk. 339. §-a). Ebből következően a felperes által sérelmezett azt a felszámolói magatartást, amelyet a perbeli szerződés megkötése során tanúsított, a Csődtörvény 54. §-a alapján mint speciális rendelkezés alapján lehet értékelni és nem az alperesek által kötött szerződés megtámadása körében.

A kifejtett indokokra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alaptalan felülvizsgálati kérelmet benyújtó felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazott 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperesek felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségének - jogi képviseleti munkadíjának - megfizetésére. A munkadíj összegét 40.500.000 Ft felülvizsgálati érték alapulvételével - figyelemmel az alperesek jogi képviselői által kifejtett munka mennyiségére, illetve arra a tényre, hogy a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el, mérlegeléssel határozta meg a 32/2003/VIII.22./ IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének c) pontja, /5/, /6/ bekezdései és a 4/A. § /1/ bekezdése alkalmazásával.

A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése, valamint a 6/1986./VI.26/. IM számú rendelet 15. §-ának /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles az államnak - az adóhatóság felhívására - megfizetni.

Budapest, 2009. február 5.

Dr.Murányi Katalin sk. a tanács elnöke

Dr.Török Judit sk. előadó-bíró

Dr.Vezekényi Ursula sk. bíró